

כז:

עין משפט
נר מצוה

ה'ישן תחת המטה פרק שני סוכה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְהָיָה כִּי תִשָּׂא אֶת-הַבֶּטֶן מֵעַל
 הַבִּמָּה יִשְׁכַּבְתָּ יָמִים בְּאֶפֶס
 מִגְרֵן וּמִקְרָא:
 2. דְּבִירֵי שֵׁן
 3. וְלִקְרֹחַם בְּלִי טָוִם
 הָרֹאשׁוֹן עַן עֵץ הָדָד
 כֶּסֶף הַמִּתֵּר וְעַן עֵץ
 נֶפֶת וְעִרְבֵי נֶפֶס
 שִׁשְׁתָּהֶם לִפְנֵי ה'
 אֲלֹדֵדֶם שְׁבַע יָמִים:
 4. וְיָקִיר כֶּסֶף
 5. בְּסֻכַּת חֲשִׁבּוֹן
 6. יִשְׁכַּב לַיְלָה הָאֶחָד
 7. בְּשִׁבְרָא לְיִשְׁבֵּי מִסָּה:
 8. וְתִתֵּן דְּחִכֶּךָ בְּכֶל
 שְׁמֵי הָאֵלֶּה וְשִׁשְׁתָּהֶם
 וְנִכְנָחוּ יוֹם וְשִׁבְעִי כָּל
 אֶשֶׁר שִׁחַלְךָ נִפְשָׁךְ
 וְאִבְלָכָה לִפְנֵי ה'
 9. וְשִׁשְׁתָּהֶם וּשְׁבַעֲתָה
 וּבִקְרָא דְּבִירֵי שֵׁן
 10. יִשְׁכַּב דְּחִכֶּךָ יוֹם
 11. וְיִשְׁכַּב דְּחִכֶּךָ יוֹם
 12. הַלְבַּת אֱלֹהֵי הָיוֹם אֵל
 13. לְיוֹם אֶשֶׁר לִבְתִּי וְחִמְצִי
 14. חֲלֹשִׁים לְמִלְכֵּי כָּל

מוסף רש"י

וְיָרָא עוֹשֵׁי סוֹכָה
בְּחִירוֹל שֶׁל מַעֲדָה.
אֵל עֲלֵה מִתְחִיל וְעֵד
אֶת הַקִּלְקָלָה לְכֵן
לְכֵן מְשַׁלְּכֵם לֵס
מִסְכֵּל מִתְעַן (קמח וסא)
אֶת מִנֵּי שֶׁהִפְלִיגוּ
בְּדִבְרֵי וְיִסְכְּרוּ לְדֹרֹת
אֲחֵרִים כְּלֹס הַמִּתְחִין
הַזֶּה כְּשֶׁלִּי וְהַזֶּה לְחֵסֶד
לְחֵסֶד שֶׁל אֵל כֹּל אֵל
זָכַר אֵל שֶׁמֶת מִצֵּי
נֶפֶשׁ מִקַּח הַחַיִּים.
וְיִחְיֶה נֶפֶשׁ בְּנֵי עֲדָה
בּוֹמֵן שֶׁקִּשְׁרוּ וְחִלּוּ.
אֲשֶׁר עָבַר אֶת הַשָּׁמַיִם
שֶׁאֵל קָצַר זֵי אֵל מִנֵּי
לֵאמֹר (קמח וסא) וְאֵם
אֲלֹא אֵין מִקְרָבָהּ
וְדִמְתָּ לְחַיִּים שֶׁל בְּנֵי
עֲדָה כְּשֶׁל לֵוִי, מִסְכֵּס
שֶׁל מִתְחִיל הַיָּמִים, וְאֲחֵרִים
אֲשֶׁלִּי אֵת סִכְרֵי יִמְדָה
וְיִסְכְּרוּ עֲדָהּ וְיִסְכְּרוּ

[illegible]

שם נפלה שחור
מועד פשיטא מהו
היא ואינה לשבעה
אומר כשם שאין
יום טוב הראשון של
ימים: ולקחתם לכם
הדר כפות תמרים
ים יוצא ידי חובתו
יכתוב חג הסוכות
ים משלך: וחכמים
אין אדם יוצא ידי
יוון בלולכו של חבירו
בסוכתו של חבירו
שרא' ישבו בסוכות
ראוים לישב בסוכה
כל דרש ביה מיבעי
כל שאולה כתיב כל
אי כל האזרח מאי
לגר שנתגיר בינתיים
ורבנן כיון שאמרו

מועד לא אצטרך
 לעאי שהלך להקביל
 ברגל אמר לו אלעאי
 היה ר' אליעזר אומר
 שאין יוצאין מביתו
 אתה "וביתך איני
 יושביו אדם להקביל
 מדוע את הולכת
 שבת מכלל דבחדש
 לאקבלי אפי רביה
 תי ביומיה הא דאזיל
 מעשה בר' אליעזר
 בסוכתו של יוחנן
 לסוכה אמר לו מהו
 שבט מישראל שלא
 מהו שאפרש עליה
 יצאו מבגו נביאים
 חכה למרגלותיו של
 טליתו לאחוריו ויצא
 שלא שמע מפי רבו
 לסוכה רגל אחר
 מביתו ברגל שבת
 אומר בזמן שקשור
 בין כך ובין כך פוקקין
 התם

גלוד שהיה דר גלוד כדמניא (פסח' דר' 13): אחר ר' אליעזר ללוד:
ידידיו. שלח תפרוש עליה סדין דאסור להסויף על אהל ערמי: ששור
ולא מוסיף: ואם לאו אין מוסיף בו. דמוסיף הוא על מחמת אהל:
המש

מהו התיאור בין הנפלאה אחרייתו היא. יש ספרים שמכונה בהן קמ"ל כיון ש(דכדכדי) קענוד איזי הוא משמע לפי שגויה אחת בלזמן עולם: כל האורה בישראל ישבו בסוכות. משמע אחת לכל ישראל שישבו בה זה אחר זה ואי אפשר שיהא סוכה אחת.

של כולם דלא מנעי שוה פטושה לכל אחד אלא על ידי שאלה כך פירש בקובע' ועל מום דחק דכיון דמכח לך למעוטי דשומפין משמע דמכוח דבראשית הגז (פולין דף ק"ה.) גבי תרומה וחלה ופאה ועובא דקא חשיב הכס ואפי' אחרוג נמי דכתיב ביה ללכס לשון רבים אחרנין ניס ונחלין וי"ב דף ק"ה.) האחרין שקטו אחרוג בתפסיתא הכיס ונוטלו ומהם מהם יוצאם כי אם יכול לאכלו כגון דאכא אחרוג כיוצא בו לכל חד וחד יא' ואם לאו לא יא' לכלם משמע שיא' כולו שלו ולא מקצתו ולא דמי לבגדיהם ועיטוראסיהם ותרומותיהם דפרק דראשית הגז (פולין דף ק"ה.) דשל שומפין בכלל והא דכתיב ללכס לשון רבים משום דאביעי ליה למימכר ונקתסם לשון רבים דדרשין פרק לילול ועברה (לקמן דף מ"ה.) שפאה לקיחה לכל אחד ואחד (ו'ומרינן) סוכה אחת לכל ישראל שמע מינה דלא דרשי לך למעוטי שאלה ונוקמי ליה למעוטי גזילה ומיחו קשה הא גבי יציא מוצרינן שומפין מדמחי' גנדיהם וממעטין שאלה מדמחי' כסותן כפ' דראשית הגז (פולין דף ק"ה.) וא"כ הלא נמי נידרוש הכי לעיפירוס הקוטרס כיחא דעל נכתיב יוצאין בשאלה מדמחי' סוכה אחת לכל ישראל וימיה דלר' אליעזר דבעי סוכה שלכס אין שנים יוצאין בסוכה א' לעולם ויהא לר' ללכ כל בני הבית סוכה לכל אחד וא' ושפאה הוה מוצרי מדמחי' תשבו כעין תדורו (שומפין) שיעולים ליבש תא' בסוכה אחת ומה שנהגו כל הקהל לקנות אחרוג בשומפיות לללא כי דעתן להקנות כל א' חלקו לחבירו כשעה שהוה מכרך על ארע להחזיר דבשעיל שמתקן בו לא גמט ממחמה על מנת להחזיר דשמה מתנה:

פסק ההדיון פירשנו לעיל בפרק קמא (דף ט"ו.) גבי שכתו ולא הכיחו ספר מורה:

כל

רבי אלעאי בקיסרי ואמרי לה בקיסרין והניע חמה
שנאפרוש עליה סדין אמר לו אין לך כל שבט
העמיד ממנו שופט הגיע חמה לחצי הסוכה אמר לו
סדין אמר לו אין לך כל שבט ושבת מישראל של
שבט יהודה ובנימין העמידו מלכים על פי נביאים הגיע
ר' אליעזר נטל יוחנן סדין ופירש עליה הפשיל ר' אליעזר
לא מפני שהפליגו בדברים אלא מפני שלא אמר דבר
לעולם היכי עבדי הכי והאמר ר' אליעזר אין יוצאין ממנו
הוא והאמר ר' אליעזר משבח אני את העצצנן שאין יוצאין
הואי ותיפשוט ליה מדידה דתנן פקק החלון ר' אליעזר
ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו ירחמים אומרים

מסוכה לסוכה ב'. והיאך הניח שבת שבתוך הרגל את סוכתו שהיתה רגל אחר היום. כגון עלתה והיו יושבין בסוכה משום אחר: וספשוט ליה וסלוי. שם כל שעה: פוקהין בו. כיון דמחזקהו ועומד לכך אין זה לא בזה

ג א מ"י פ"ו תלמות
 קוסה הלכה טו סמג
 עשין שס עוש"ע א"ח ס"י
 תרלו סעף א:
ג ב מ"ה פ"ה תלמות
 קוסה הלכה כה סמג
 עשין שס עוש"ע א"ח ס"י
 תרלו סעף ב:
ג ג מ"ה פ"ה תלמות
 מ"ח הלכה ו:
ג ד מ"י פ"ב מ"ה
 שבת הלכה טו סמג
 לא"ן שס עוש"ע א"ח ס"י
 ש"ג סעף א:

רבינו חננאל

אין יוצאן מוסר'ה לטוב'ה
 וצאנ'סן אומ'סר, אומ'סר,
 יוצא'ן מוסר'ה לטוב'ה
 [ועוש'ן מוסר'ה] בחלו'ל
 ש'ן מ'רד, ועוד אומ'סר
 חכמ'ס א"ע'ס סאמ'ר אין
 אר'ס אד'ס לכו'ל'ס
 חב'ר'ו, אל'ס יוצא'ן הוא
 בסמ'ת'ס ש'ן חב'ר'ו,
 כ'ן האו'ר'ה ש'סאר'ט נג'ו,
 מל'כ ש'סל'ס יוצא'ן אומ'סר
 ש'ל'ס כ'ס'ר'ה אומ'סר
 דרכ'ב תע'ש'ן, ל'מ'עו'ס
 נ'ה'ל'ס אל'ס תא'ר'ה כ'ס'ר'ה
 ח'ר'י מ'ע'ש'ר ב'ר'
 א'ל'עו'ר'ס ש'סמ'כ'ת [ר'ן]
 י'ת'ת'ן כ'ן א'ל'ע'ר, אומ'סר
 חכ'ה כ'ס'פ'ת מוסר'ה, אומ'סר
 ל'ן מ'רד ל'ר'ש'ל ש'ס'ר'ה
 אומ'סר ל'ן א'ס'ס מ'ס'ר'ה
 ש'ן ח'ס'ר'ה מוסר'ה
 ה'ת'ע'ה חכ'מ'ת ב'סמ'ת'ס
 א'ל'ע'ר, ע'ס'ר ר'ן י'ת'ת'ן
 ר'ס'ס ל'ע'ר ש'ר'ן, ח'פ'ס'ל
 ר'ן א'ל'עו'ר'ס ט'ל'ו'ן יוצא',
 י'סאק'ו'ס כ'ס'ר'ה ת'ה'ה, אומ'סר
 ה'ה'ר ר'ן א'ל'עו'ר'ס אד'ס כ'ס'ו'ת
 כ'ר'ג'ל, ל'מ'ל'ס אל'ס ח'ש'ב'ן,
 כ'ס'ר'ס אל'ס אומ'סר אד'ס
 ש'ס'ע מ'ר'ב'י מ'ע'ל'ס, אומ'סר
 אל'ס פ'ס'ש'ל ח'ר'י מ'ר'ד'ה,
 ד'ת'ן ק'ק ח'ל'ו'ר'ן
 א'ל'עו'ר'ס אומ'סר מ'ס'ר'ה
 וק'ס'ר'ס מ'ס'ק'ו'ן ב'ר'